

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
- 02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
- 03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
- 04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απτελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
- 05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
- 06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
- 07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
- 08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
- 09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
- 10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
- 11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερσιμού)
- 12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
- 13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
- 14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
- 15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
- 16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδέρφια;)
- 17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
- 18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
- 19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
- 20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
- 21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
- 22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΩΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευιτικό ΚΓ/23
- 23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α/1:10)
- 24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
- 25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Εννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
- 26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφαρμόζε η πρώτη εκκλησία;)
- 27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
- 28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
- 29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
- 31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
- 32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
- 33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
- 34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
- 35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
- 36ΣΕ. BENNY HINN και ΘΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
- 37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
- 38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
- 39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
- 40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρικ Τζόινερ)
- 41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
- 42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
- 43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-λατρείας
- 44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι αντισυμβατικοί επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
- 46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
- 47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
- 48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
- 49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
- 50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
- 51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
- 52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας
- 53ΣΕ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΟΓΟΥΙΝ - HALLOWEEN (αναβίωση αρχαίας Κελτικής λατρείας)

ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

"...αλλ' εαυτόν ΕΚΕΝΩΣΕ λαβών δούλου μορφήν"

δογματική - ερμηνευτική μελέτη

	<p>Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" επιμέλεια - παρουσίαση: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ</p>	<p>ΤΕΥΧΟΣ 46 Α' έκδοση: 10/2015</p>
---	--	---

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Απόσπασμα από το βιβλίο
«ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ»

Ανατύπωση: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2015

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 10/2015
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. κινητό - Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 24- 1

«ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ»

1. Ίσως πολλοί να μην γνωρίζουν τι είναι το λεγόμενο «**ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ**», **είτε** γιατί το αγνοούν παντελώς, καθόσον ποτέ δεν έχουν ακούσει για τη διδαχή αυτή, **είτε** γιατί δεν ασχολήθηκαν ειδικά με το θέμα αυτό και η πληροφόρησή τους είναι ελλιπής, **είτε** γιατί το θεώρησαν ότι είναι ελάχιστος σημασίας και αδιαφόρησαν, **είτε** για άλλους λόγους που δεν μπορούμε να τους γνωρίζουμε. Οι υποστηρικτές της διδασκαλίας του **ΚΕΝΩΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ**, πιστεύουν ότι ο προϋπάρχων «Θεός Υιός», ως το 2^ο πρόσωπο της αγίας Τριάδας (κατά την τριαδική δογματική διδασκαλία), άφησε τη δόξα Του στον ουρανό και ήρθε στη Γη ως απλός άνθρωπος και την άποψη αυτή βασικά τη στηρίζουν στην επιστολή Φιλιππησίους Β/2:5-8, όπου ο Παύλος γράφει: «**Το αυτό δε φρόνημα έστω εις εσάς, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού, ο οποίος εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να είναι ίσα με τον Θεόν, ΑΛΛ' ΕΑΥΤΟΝ ΕΚΕΝΩΣΕ ΛΑΒΩΝ ΔΟΥΛΟΥ ΜΟΡΦΗΝ, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπεινώσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού**» (κείμενο Ν.Βάμβα).

Για τους υποστηρικτές της «κενωτικής» διδασκαλίας και για τους δεχόμενους το Σύμβολο της Πίστεως ως ιστορικά αξιόπιστο, τα παραπάνω λόγια του απόστολου Παύλου αποτελούν μια ισχυρή απόδειξη της ύπαρξης πολλών προσώπων μέσα στη θεότητα (τρι-συστάτος Θεός), δεχόμενοι ότι τα λόγια αυτά αφορούν το προαιώνιο παρελθόν του προϋπάρχοντα (κατά την διδαχή τους) «Θεού Υιού».

Ονομάσθηκε η διδασκαλία αυτή «**ΚΕΝΩΤΙΚΗ**» από το ρήμα που χρησιμοποιεί ο Παύλος «...**εαυτόν ΕΚΕΝΩΣΕ**», δηλαδή ο Ιησούς, πριν γεννηθεί ως άνθρωπος, ενώ «βρισκόταν» στον ουρανό «**ΑΔΕΙΑΣΕ τον εαυτό Του**» από τη θεότητά Του και έλαβε «μορφή δούλου», έλαβε ανθρώπινη μορφή: «**ΕΑΥΤΟΝ ΚΕΝΩΣΕ ΛΑΒΩΝ ΔΟΥΛΟΥ ΜΟΡΦΗΝ**». Δυστυχώς όμως για τους υποστηρικτές της άποψης αυτής, η ερμηνεία που δίνουν είναι καθαρά επιφανειακή και λανθασμένη, γιατί απλούστατα στη μετάφραση δεν γίνεται η σωστή ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ και ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ανάλυση του εδαφίου, όπως ακριβώς είναι γραμμένο

στην αρχαία Ελληνική γλώσσα: «...**αλλ' εαυτόν εκένωσεν μορφήν δούλου ΛΑΒΩΝ εν ομοιώματι ανθρώπων ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ και σχήματι ΕΥΡΕΘΕΙΣ ως άνθρωπος εταπεινώσεν εαυτόν**» (αρχαίο κείμενο). Η ορθή συντακτική ερμηνεία του αρχαίου κειμένου μας παραπέμπει αβίαστα ότι ο Ιησούς «άδειασε» (εκένωσε) τον εαυτό Του, ενώ ήταν εδώ στη Γη, ως άνθρωπος και όχι ότι αυτό έγινε στον ουρανό «πριν γεννηθεί» και όταν ερμηνεύσουμε σωστά το αρχαίο κείμενο, η αλήθεια του κειμένου βγαίνει πλέον πασιφανής και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

Το κλειδί βρίσκεται στη σωστή μετάφραση των λέξεων που είναι **μετοχή** χρόνου ενεστώτα, δηλαδή των 3 λέξεων «**λαβών, γενόμενος, ευρεθείς**», που μεταφράζονται σύμφωνα με τους κανόνες της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας: «...**ΑΦΟΥ ΕΛΑΒΕ δούλου μορφή ...ΑΦΟΥ ΕΓΙΝΕ όμοιος με τους ανθρώπους ...και ΑΦΟΥ ΕΥΡΕΘΗ κατά το σχήμα ως άνθρωπος**», τότε ταπεινώσε τον εαυτόν Του και άδειασε τη δόξα Του, γιατί μέσα Του κατοικούσε «παν το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα σωματικά» και με ένα λόγο Του υπάκουε η φύση και τα κύματα σταματούσαν και με ένα λόγο Του έβγαινε έξω από τον τάφο ο Λάζαρος που ήταν ήδη νεκρός για 4 ημέρες.

Ο Ιησούς άδειασε εδώ στη Γη (και όχι στον ουρανό) τον εαυτό Του από τη δόξα του Πατέρα με την οποία ήταν ντυμένος. Ο Παύλος το λέγει καθαρά «**όστις εν μορφή Θεού ΥΠΑΡΧΩΝ**», η λέξη «υπάρχων» είναι σε **ενεστώτα** χρόνο και όχι σε **παρελθόντα** χρόνο όπως λάθος μεταφράζεται, δηλαδή «**όστις εν μορφή Θεού ΥΠΗΡΧΕ**», γι' αυτό ο Παύλος μας προτρέπει να έχουμε **το ίδιο φρόνημα με τον Ιησού**, «...**το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού...**», να είμαστε ταπεινοί, όπως ο Ιησούς που δεν νόμισε ότι είναι «ίσα με τον Θεόν», αν και ήταν φορές που αυτό το φανέρωνε, λέγοντας «**όποιος είδεν Εμέ, τον Πατέρα είδε, Εγώ και ο Πατήρ ΕΝ είμεθα**». Το «ΕΝ είμεθα» υποδηλώνει τέλεια ταύτιση και ενότητα. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ Χριστός Ιησούς (ο ταπεινός) και ο ΘΕΟΣ Πατέρας σε μία τέλεια ενότητα (η ΘΕΙΑ φύση με την ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ φύση).

Η γραμματική παρερμηνεία γίνεται συνήθως επειδή στη φράση «**αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφή**» η μετοχή «**λαβών**», μεταφράζεται λάθος, δηλαδή «**...και έλαβε**» (και όχι «**...αφού έλαβε**», που είναι η σωστή γραμματική ερμηνεία), οπότε το εδάφιο μεταφράζεται από τον Βάμβα λάθος «...**αλλ' εαυτόν εκένωσε ΚΑΙ ΕΛΑΒΕ δούλου μορφή**»,

δηλαδή «**αφού** εκένωσε τον εαυτό Του (στον ουρανό, κατά τους “κενωτικούς”), **τότε** έλαβε δούλου μορφή», το εντελώς το αντίθετο από την γραμματική ερμηνεία του αρχαίου κειμένου, το οποίο κείμενο σε σωστή μετάφραση έχει ως εξής:

«Το αυτό δε φρόνημα ας είναι εις εσάς, το οποίο ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού, ο οποίος εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να είναι ίσα με τον Θεόν, αλλ’ εαυτόν εκένωσε **αφού έλαβε** δούλου μορφήν, **αφού έγινε** όμοιος με τους ανθρώπους, και **αφού ευρέθη** κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπεινώσεν εαυτόν **αφού έγινε** υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού».

2. Έχοντας υπόψη την παραπάνω συντακτική και γραμματική ερμηνεία των λόγων του αποστόλου Παύλου, θα ήθελα να εξετάσουμε πολύ σύντομα μερικές επί μέρους λεπτομέρειες του μηνύματος που θέλει να μας δώσει ο Παύλος:

ΤΟ ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ: Το βασικό μήνυμα που ο Λόγος του Θεού, δια του Παύλου, θέλει να μας διδάξει είναι η **ταπεινοφροσύνη** που πρέπει να έχουμε και μας δίνει παράδειγμα προς μίμηση τον Ιησού Χριστό κατά την επίγεια διακονία Του και μάλιστα από την περίοδο που ο Ιησούς «χρίστηκε» με το άγιο Πνεύμα του Θεού κατά τη βάπτισή Του στον Ιορδάνη ποταμό και μετά. Το αρχαίο κείμενο αναφέρει: «*Τούτο φρονείτε εν υμίν, ό και εν Χριστώ Ιησού...*» Δεν αναφέρει απλά «Ιησούς» ή «Υιός Θεού», αλλά ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού χρησιμοποιεί και τον τίτλο του Ιησού που είναι «**χριστός**», που σημαίνει «**κεχρισμένος**». Το φρόνημα της ταπείνωσης που ήταν στον «κεχρισμένο Ιησού», αυτό το φρόνημα πρέπει να έχει και ο λαός του Κυρίου, γιατί και εμείς είμαστε «χρισμένοι» με το ίδιο Πνεύμα, όταν βαπτισθήκαμε εν Πνεύματι.

ΕΝ "ΜΟΡΦΗ" ΘΕΟΥ ΥΠΑΡΧΩΝ: Εφόσον το φρόνημα της ταπείνωσης αναφέρεται στον **κεχρισμένο** Ιησού από τον Πατέρα, η φράση «*...εν μορφή Θεού υπάρχων*» αναφέρεται στην επίγεια διακονία Του. Για να δώσουμε αντικειμενική απάντηση στο θέμα αυτό, θα πρέπει να εξηγήσουμε ποια είναι η γραμματική ερμηνεία και έννοια της λέξης «**μορφή**». Σύμφωνα με τα λεξικά της αρχαίας και της νέας Ελληνικής γλώσσας η λέξη «μορφή» ερμηνεύεται ως «**σχήμα, παρά-**

σημα, σχήμα εξωτερικόν, ή εξωτερική μορφή». Αυτό σημαίνει ότι ο Παύλος μιλούσε για τον «άνθρωπο Χριστό Ιησού», γιατί **ο Ιησούς ως άνθρωπος είχε εξωτερική μορφή και σχήμα**.

Ο Ιησούς (σύμφωνα με την Βίβλο) δεν προϋπήρχε ως «**Θεός Υιός**», αλλά προϋπήρχε ως «**ο Λόγος του Θεού**», που ΕΞΗΛΘΕΝ από τον Πατέρα (βλ. Ιωάννης Η/8:42, κλπ) και όπως είναι φυσικό ως «ο Λόγος» του Πατέρα δεν υπήρχε ανάγκη να έχει μορφή ή κάποιο εξωτερικό σχήμα. Όταν όμως «εφανερώθη εν σαρκί» πήρε κάποια μορφή, ώστε να γίνει αντιληπτός από τον άνθρωπο: «*...Όστις είναι ΕΙΚΩΝ του ΘΕΟΥ του αοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως*» (Κολοσσαείς Α/1:15). Ο άνθρωπος Χριστός Ιησούς είναι η ΟΡΑΤΗ εικόνα του Θεού του ΑΟΡΑΤΟΥ. Η λέξη «εικόνα» προϋποθέτει κάποια εξωτερική μορφή, ή κάποιο σχήμα και η «εικόνα» έρχεται πάντα σε αντίθεση με το «αόρατο».

Ο Παύλος αποκαλεί τον Ιησού «**ΕΙΚΩΝ ΘΕΟΥ**», γεγονός που σημαίνει ότι Τον ταυτίζει με την «εν σαρκί» ζωή Του και το ότι στην Φιλιππησίους Β/2:6 χρησιμοποιεί αντί της λέξης «**εικόν** Θεού» τη λέξη «**μορφή** Θεού», αναφέρεται στη φανέρωση του Θεού Πατέρα, γιατί ο Ιησούς (ο Λόγος) δεν ήρθε στον κόσμο για να φανερώσει τον εαυτό Του, αλλά για να φανερώσει τον αόρατο Θεό: «**Ο Θεός** (ο ένας και μόνος που υπάρχει) *εφανερώθη εν ΣΑΡΚΙ*» (Α’ Τιμόθεου Γ/3:16), ήταν «**ο Θεός εν Χριστώ**» (Β’ Κορινθίους Ε/5:19). Άρα η φράση «*εν μορφή Θεού υπάρχων*» αναφέρεται στην επίγεια διακονία του Ιησού και όχι στην προϋπάρχουσα ύπαρξή Του ως «Θεού Υιού» κατά την άποψη των υποστηρικτών, τόσο της «κενωτικής» διδασκαλίας, όσο και γενικά της τριαδικής διδασκαλίας.

ΜΟΡΦΗΝ ΔΟΥΛΟΥ ΛΑΒΩΝ: Είναι η δεύτερη φορά που ο Παύλος μέσα σε δύο συνεχόμενα εδάφια (Φιλιππ.Β/2:6-7) χρησιμοποιεί τη λέξη «μορφή». Στην πρώτη περίπτωση αναφέρεται στη θεϊκή φύση του Ιησού («**εν μορφή Θεού υπάρχων**») και στην δεύτερη περίπτωση αναφέρεται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού («**μορφήν δούλου λαβών**»). Ο Ιησούς, έχοντας «μορφή δούλου», σημαίνει πολύ απλά ότι στην εξωτερική μορφή Του ως άνθρωπος δεν διέφερε σε τίποτα από τους άλλους ομοεθνείς Του, που την εποχή εκείνη ήταν υπόδουλοι στους Ρωμαίους κατακτητές. Ήταν ντυμένος με τα ίδια ρούχα που φορούσαν και οι υπόλοιποι συμπατριώτες Του, δεν είχε

κάποια ξεχωριστή ενδυμασία για να διαφέρει και σαν διδάσκαλος να ξεχωρίζει από τους μαθητές Του. Ας θυμηθούμε, πως τον κήπο της Γεθσημανής, για να τον γνωρίσουν οι Ρωμαίοι στρατιώτες και να τον συλλάβουν, χρειάστηκε ένας προδότης για να τον δείξει ποιος ήταν, γιατί ήταν «**όμοιος**» με τους λοιπούς ανθρώπους που Τον περιέβαλαν.

Αξίζει να αναφερθεί πως η λέξη «μορφή» αναφέρεται μία ακόμα φορά στην Καινή Διαθήκη, στην περίπτωση που ο αναστημένος Ιησούς, φανερώθηκε στους δύο μαθητές που πήγαιναν προς Εμμαούς: «*Μετά δε ταύτα εφανέρωθη εν άλλη μορφή εις δύο εξ αυτών, ενώ περιεπάτουν και επορεύοντο εις τον αγρόν....*» (Μάρκος Ις'16:12). Εδώ ο Μάρκος δεν αναφέρει ότι οι μαθητές πήγαιναν στην πόλη Εμμαούς, αλλά την πληροφορία αυτή την προσθέτει ο Λουκάς, χωρίς όμως να χρησιμοποιεί τη φράση ότι ο Ιησούς τους φανερώθηκε «με άλλη μορφή» (βλ. Λουκάς ΚΔ/24:13-31). Ο Λουκάς αναφέρει ότι «*οι οφθαλμοί αυτών εκρατούντο διά να μη γνωρίσωσιν Αυτόν*» (εδ.16) και λίγο πιο κάτω περιγράφει, πως τελικά οι δύο μαθητές Τον αναγνώρισαν: «*....Αυτών δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοί, και εγνώρισαν Αυτόν. Και Αυτός έγεινεν άφαντος απ' αυτών*» (εδ.31).

Όταν ο Μάρκος γράφει «**εν ετέρα μορφή**» (αρχαίο κείμενο), αναφέρεται ότι ο Ιησούς τους παρουσιάστηκε με κάποια άλλη (εξωτερική) μορφή που δεν μπορούσαν να Τον αναγνωρίσουν οι δύο μαθητές και όχι ότι είχε κάποια αλλαγή της προσωπικότητάς Του, Αυτό ήταν μια σκόπιμη ενέργεια του Ιησού, που την διευκρινίζει ο Λουκάς όταν γράφει ότι «*οι οφθαλμοί αυτών εκρατούντο διά να μη γνωρίσωσιν Αυτόν*». Στη συνέχεια όμως οι μαθητές Τον αναγνώρισαν από τη συμπεριφορά του, από τις κινήσεις του και από τις εκφράσεις του, Τον αναγνώρισαν από την προσωπικότητά Του, η οποία δεν είχε αλλάξει, αλλά παρέμεινε η ίδια και οι μαθητές Του την γνώριζαν, και τότε είναι που ανοίχτηκαν τα πνευματικά τους μάτια και Τον αναγνώρισαν και τότε πολύ φυσικά «*...έγεινεν άφαντος απ' αυτών*».

ΙΣΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ: Αναφέρει ο Παύλος ότι ο Ιησούς είχε ντυθεί την ταπεινοφροσύνη και «*δεν ενόμισεν αρπαγήν το να είναι ίσα με τον Θεόν....*». Μέσα στον «άνθρωπο Χριστό Ιησού» κατοικούσε όλο το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα (Κολοσσαείς Β/2:9), ο Ιησούς ήταν ντυμένος με όλη τη δόξα του Πατέρα και μέσα Του κατοι-

κούσε το Πνεύμα του Θεού «χωρίς μέτρο». Είχε τη δύναμη και την εξουσία με ένα Του λόγο να διατάζει τα στοιχεία της φύσης, να ανασταίνει νεκρούς, να θεραπεύει χωλούς, λεπρούς και κάθε αρρώστια, να περπατά επάνω στα κύματα, να γνωρίζει τις καρδιές των ανθρώπων, να συντρίβει τις λεγεώνες των δαιμονικών δυνάμεων, είχε τη δύναμη και την εξουσία να κάνει όλα τα έργα του Πατρός Του, ήταν το «*απαύγασμα (=ακτινοβολία) της δόξης και ο χαρακτήρ της υποστάσεως του Θεού, και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως Αυτού....*» (Εβραίους Α/1:3).

Αυτό σημαίνει ότι ο Ιησούς Χριστός ως άνθρωπος ήταν «**ίσα με τον Θεόν**» και αυτό είναι που θέλει να μας διδάξει ο Παύλος, ότι δηλαδή, ενώ είχε τη δύναμη να χρησιμοποιήσει την εξουσία Του αυτή για ιδιοτελείς και προσωπικούς σκοπούς δεν το έκανε, αλλά ταπεινώσε τον εαυτό Του και άδειασε τον εαυτό Του από κάθε προσωπική φιλοδοξία και η μόνη Του φιλοδοξία ήταν να κάνει το θέλημα «*του πέμψαντος Πατρός Του*». Είχε την εξουσία να κάνει τα πάντα, αλλά δεν το έκανε, εάν αυτό δεν ήταν μέσα στο θέλημα και στο σχέδιο του Πατέρα για τη σωτηρία του ανθρώπου. Θα αναφέρω για επιβεβαίωση δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα:

(α) **ΚΗΠΟΣ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗΣ:** Στον κήπο της Γεθσημανής, όταν πήγαν οι Ρωμαίοι στρατιώτες για να συλλάβουν τον Ιησού, ενώ είχε την εξουσία να καλέσει 12 λεγεώνες αγγέλων για να Τον σώσουν, **δεν το έκανε**, γιατί έτσι θα ματαιωνόταν το σχέδιο του Θεού για την απολύτρωση του ανθρώπου (βλ. Ματθαίος Κς'26:52-54).

(β) **ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ:** Όταν ο Ιησούς ήταν στην έρημο και νήστευε για 40 ημέρες αντιμετώπισε 3 μεγάλους πειρασμούς από τον άρχοντα του κόσμου τούτου, τον Διάβολο. Οι πειρασμοί και οι προκλήσεις του Διαβόλου ήταν πραγματικοί, δεν ήταν εικονικοί ή εκφοβιστικοί, γιατί εάν συνέβαινε αυτό ο Διάβολος θα έχανε την ώρα του και εκ των προτέρων δεν είχε να κερδίσει τίποτα (βλ. Ματθαίος Δ/4:1-11). Ο Διάβολος έθεσε στον Ιησού 3 «εάν», αλλά και στις 3 περιπτώσεις ο Ιησούς δεν ενέδωσε στους πειρασμούς του Διαβόλου και του απάντησε σύμφωνα με τον γεγραμμένο Λόγο του Θεού και ο Διάβολος αναγκάστηκε να Τον αφήσει και τότε ήρθαν άγγελοι και Τον υπηρέτουσαν:

1^{ος} πειρασμός (εδ. 3 - 4)

«**ΕΑΝ** είσαι Υιός του Θεού, επέ να γίνουν άρτοι οι λίθοι ούτοι».

ΙΗΣΟΥΣ: «...Είναι γεγραμμένον, Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού».

2^{ος} πειρασμός (εδ. 6 - 7)

«**ΕΑΝ** είσαι Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν κάτω· διότι είναι γεγραμμένον, Ότι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, και θέλουν σε σηκώνει επί των χειρών αυτών, διά να μην προσκόψεις προς λίθον τον πόδα σου».

ΙΗΣΟΥΣ: «...Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου».

3^{ος} πειρασμός (εδ. 9 - 10)

«**ΕΑΝ** πεσών με προσκυνήσεις, ταύτα (τα βασίλεια της Γης) πάντα θέλω σου δώσει».

ΙΗΣΟΥΣ: «...Υπαγε, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και Αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει».

Ο Ιησούς Χριστός ήταν **«ίσα με τον Θεόν»** («ίσα Θεώ» αρχαίο κείμενο) σε όλη τη διάρκεια της επίγειας διακονίας Του, είχε ντυθεί όλη την εξουσία του Πατέρα και μπορούσε να την χρησιμοποιήσει, **αλλά δεν έκανε τίποτα για τον εαυτό Του**. Ο απόστολος Παύλος δεν θέτει το «ίσα Θεώ» χρονικά με την προ του Χριστού γέννηση, πριν τη δημιουργία της Γης. Εάν θέσουμε το «ίσα Θεώ» στην προϋπαρξη του Ιησού ως «Θεού Υιός» κατά την άποψη της «κενωτικής» διδασκαλίας, τότε το «εαυτόν εκένωσεν» θα σήμαινε πολύ απλά ότι δεν θα ήταν πλέον «ίσα με τον Θεόν», αφού κατά τη διδασκαλία αυτή, πρώτα άδειασε τον εαυτό Του στον ουρανό από τη θεότητά Του και τις ιδιότητές Του και μετά ήρθε στη Γη. Άρα, εφόσον άδειασε από την υποτιθέμενη θεϊκή ιδιότητα (πριν γεννηθεί), δεν μπορούσε εδώ στη Γη να είναι «ίσα με τον Θεό».

Κατά συνέπεια, η άποψη αυτή δεν μπορεί να σταθεί, όποια ερμηνεία και αν της δώσουμε, αφού ο ίδιος ο Ιησούς, όταν ήταν εδώ στη Γη έλεγε στους Ιουδαίους ότι ήταν «ίσα με τον Θεό»: *«Διά τούτο λοιπόν μάλλον εξήτουν οι Ιουδαίοι να θανατώσουν αυτόν, διότι ουχί μόνον παρέβαινε το σάββατον, αλλά και Πατέρα εαυτού έλεγε τον Θεόν,*

ίσον με τον Θεόν κάμων εαυτόν» (Ιωάννης Ε/5:18).

Μια παρόμοια περίπτωση αναφέρει και πάλι ο Ιωάννης στο ομώνυμο Ευαγγέλιό του και ειδικά στα κεφάλαια ΙΔ'/14, ΙΕ'/15 και Ις'/16, στα οποία παρουσιάζει τη θεότητα του Ιησού και τη σχέση Του με τον Πατέρα: *«Εγώ και ο Πατήρ έν (=ένα) είμεθα. Επίασαν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι λίθους, διά να λιθοβολήσουν Αυτόν ...Περί καλού έργου δεν σε λιθοβολούμεν, αλλά περί βλασφημίας, και διότι σν άνθρωπος ων κάμνεις σεαυτόν Θεόν»* (βλ.Ιωάννης Ι'/10:30-33). Το θέμα είναι πάρα πολύ απλό και όχι πολύπλοκο, όπως το παρουσιάζουν οι υποστηρικτές της «κενωτικής» και «τριαδικής» διδασκαλίας: Εάν ο Ιησούς είχε αδειάσει τον εαυτό Του από τη θεότητά Του, πριν έλθει στη Γη, σημαίνει ότι εδώ στη Γη, δεν είχε πλέον τη θεότητα μέσα Του, άλλωστε αυτό σημαίνει «κένωση» (άδειασμα) και εφόσον δεν είχε τη θεία ιδιότητά Του, τότε δεν μπορούσε να είχε δυνάμεις και εξουσία επάνω στα στοιχεία της φύσης, επάνω στις ασθένειες και επάνω στις πονηρές δυνάμεις. Η Βίβλος μας διδάσκει το εντελώς αντίθετο, ότι ο Ιησούς Χριστός, κατά την επίγεια διακονία Του, ήταν πλήρης από το άγιο Πνεύμα του Πατέρα που κατοικούσε μέσα Του «χωρίς μέτρο» (βλ. Ιωάννης Γ/3:34, Κολοσσαείς Α/1:19, Α' Κορινθίους Ε/5:19, κλπ).

ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ και ΔΟΞΑ

Εφόσον ο Ιησούς ήταν ντυμένος με τη δόξα του Πατέρα, το Πνεύμα του οποίου κατοικούσε μέσα στον Υιό Του με πληρότητα, η έννοια της «κένωσης», δεν έχει καμιά σχέση με αυτό που κηρύττουν σήμερα οι υποστηρικτές της άποψης αυτής. Η «κένωση» που αναφέρει ο Παύλος (*«εαυτόν εκένωσεν»*) δεν αφορά τη **θεότητά Του**, αλλά έχει άμεση σχέση με την **ταπεινή συμπεριφορά Του** εδώ στη Γη. Ο Λουκάς αναφέρει ότι, ο Ιησούς όταν βαπτίσθηκε στο νερό στον Ιορδάνη ποταμό και ταυτόχρονα βαπτίσθηκε και με το άγιο Πνεύμα του Θεού Πατέρα ήταν **«ΠΛΗΡΗΣ Πνεύματος αγίου»** και όταν επέστρεψε από την έρημο, μετά από τους πειρασμούς που είχε από τον ίδιο τον Διάβολο, ήταν **«εν τη ΔΥΝΑΜΕΙ του Πνεύματος»** (βλ. Λουκάς Δ/4:1,14). Όλη η δόξα του Θεού Πατέρα κατοικούσε μέσα Του, ήταν **«πλήρης και εν δυνάμει»** από το Πνεύμα του Κυρίου των δυνάμεων, από το Πνεύμα του Γιάχβε.

«Κένωση» λοιπόν σημαίνει το φρόνημα της ταπείνωσης που

υπήρχε στον Ιησού. Ενώ ήταν «...ο Θεός εν σαρκί», «...ο Θεός εν Χριστώ», δεν έκανε διαφήμιση στον εαυτό Του, δεν αυτοπροβλήθηκε, άδειασε τον εαυτό Του και έγινε δούλος του Θεού και των ανθρώπων, ζούσε σαν απλός άνθρωπος ανάμεσα σε ανθρώπους, βάδιζε με τα πόδια, έκανε χειρονακτική εργασία ως τέκνων (μαραγκός) που βοηθούσε τον θετό πατέρα Του Ιωσήφ, έζησε μέσα σε απλότητα, βρισκόταν πάντα κοντά σε αυτούς που είχαν ανάγκη, έγινε ένα με τους ταπεινούς της γης, ένα με το λαό Του, ένα με τους μαθητές Του.

Τι συγκλονιστικό μεγαλείο ψυχής, ήταν όταν πήρε μια λεκάνη νερό και έπλυσε τα λερωμένα και βρώμικα πόδια των μαθητών Του! **Ποιος το έκανε αυτό;** Το έκανε **Αυτός** που έλεγε στη θάλασσα «σιώπα, ησύχασον» και αμέσως επάνω στη φουρτουνιασμένη θάλασσα επικρατούσε γαλήνη, **Αυτός** που είπε στον επί 4 ημέρες νεκρό Λάζαρο «δεύρο έξω» και ο Λάζαρος βγήκε έξω από τον τάφο αναστημένος, **Αυτός** που οι 3 μαθητές Του (Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης) επάνω στο όρος Θαβώρ Τον είδαν να είναι ντυμένος με την λαμπρότητα του ήλιου, **Αυτός** που με ένα λόγο Του λεγεώνες δαιμονίων ετρέποντο σε φυγή, **Αυτός** που ένα λόγο Του ή ένα άγγιγμά Του θεράπευε κάθε ασθένεια, το έκανε **Αυτός** μέσα στον οποίο κατοικούσε «παν το πλήρωμα» της θεότητας του Πατέρα σωματικά. Αυτό ήταν το φρόνημα της ταπείνωσης του κεχρισμένου Ιησού και έγινε «*υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού*».

Η ταπείνωση όμως φέρνει και «δόξα» και η δόξα αυτή είναι απ' ευθείας από το θρόνο του Θεού. Η ταπείνωση του Ιησού ήταν τέλεια και Τον οδήγησε στο σταυρό της αισχύνης. Πέθανε Αυτός, αντί για μένα και για σένα, ο δίκαιος υπέρ των αδίκων, αναμάρτητος υπέρ των αμαρτωλών, πέθανε Αυτός «*ο οποίος αμαρτίαν δεν έκαμεν, ουδέ ενρέθη δόλος εις το στόμα Αυτού, ο οποίος λοιδορούμενος δεν αντελοιδόρει, πάσχων δεν απειλούσε, αλλά παρέδιδεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως· ο οποίος τας αμαρτίας ημών Αυτός εβάστασεν εις το σώμα Αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν* (εμείς) *εν τη δικαιοσύνη...*» (Α' Πέτρου Β/2:22-24). Παράδειγμα ταπεινού φρονήματος για κάθε πιστό επάνω στη Γη, σε όλους τους αιώνες.

Μέσα στην Βίβλο διαβάζουμε πως «όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί και όποιος ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί», ο Θεός αντιπάσεται στους υπερήφανους και στους ταπεινούς

δίνει χάρη (Ιάκωβος Δ/4:6-7, κλπ). Αυτό έκανε και ο άγιος και δίκαιος Θεός με τον Υιό Του, τον άνθρωπο Χριστό Ιησού, Τον ύψωσε πάνω από όλους και του χάρισε το όνομα «**το υπέρ παν όνομα**», Τον ύψωσε πάνω από κάθε αρχή, πάνω από κάθε δύναμη και πάνω από κάθε εξουσία και στο όνομά Του θα γονατίσουν όλες οι δυνάμεις (ανθρώπινες, ουράνιες και σατανικές) και θα ομολογήσουν ότι ο Ιησούς είναι Κύριος προς δόξα του Θεού Πατέρα: «*Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν Αυτόν και εχάρισεν εις Αυτόν όνομα ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ, διά να κλίνει εις το όνομα του Ιησού ΠΑΝ ΓΟΝΥ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και ΠΑΣΑ ΓΛΩΣΣΑ να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός*» (Φιλιππησίους Β/2:9-11). Ένδοξη πορεία του Ιησού: Από την ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ του σταυρού, στη ΔΟΞΑ του ουρανού!!

Αξιζει να το σημειώσουμε ότι ο απόστολος Παύλος παραπάνω γράφει ότι ο Ιησούς είναι Κύριος «εις δόξαν Θεού Πατρός», δεν γράφει «εις δόξαν Θεού Υιού», γιατί μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησού **εδώ στη ΓΗ** κατοικούσε «παν το πλήρωμα» της θεότητας του Πατέρα και **στον ΟΥΡΑΝΟ**, μέσα στο ένδοξο και αναστημένο σώμα του Ιησού κατοικεί ο Πατέρας, είναι το κατοικητήριό Του, δεν κατοικούσε κανένας «Θεός Υιός», γιατί όπως αναφέραμε ο Ιησούς ήταν «ο Λόγος του Πατέρα», που εξήλθεν από τον Πατέρα και «*σαρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν*». Για περισσότερες λεπτομέρειες ο ενδιαφερόμενος μπορεί να διαβάσει το κεφάλαιο «**Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ**» στο βιβλίο «**ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**» (κωδικός 33).

«ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ» και «ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ»

Θα ήθελα να κάνω μια σημαντική παρατήρηση, που πιθανόν πολλοί μελετητές της Βίβλου να την αγνοούν και που είναι ότι στη διδασκαλία του «κενωτικού» ζητήματος υπάρχει σχετική ταύτιση και θεολογική προσέγγιση ανάμεσα στους οπαδούς της άποψης αυτής και στους Μάρτυρες του Ιεχωβά. Ειδικότερα:

(α) Οι «κενωτικοί» και γενικότερα οι «τριαδικοί» (όχι όλων των ομολογιών) δέχονται την προϋπαρξη του Ιησού, ως «ΘΕΟΥ ΥΙΟΥ», που άφησε τη δόξα Του στον ουρανό και ήρθε εδώ στη Γη ως άνθρωπος, στηριζόμενοι κατά βάση στο Φιλιππησίους Β/2:6-8, όπως προαναφέρθηκε. Κατά συνέπεια, η διδασκαλία τους προϋποθέτει

ΕΝΑ Θεό με ΤΡΕΙΣ θείες υποστάσεις (τρισυπόστατος), δηλαδή «ΘΕΟ Πατέρα», «ΘΕΟ Υιό» και «ΘΕΟ άγιο Πνεύμα», που μεταξύ τους (κατά το Σύμβολο της Πίστεως) είναι ομοούσιοι και αδιαίρετοι και ο "Θεός Υιός", όταν ήταν στον ουρανό «εκένωσε τον εαυτό Του», άδειασε τον εαυτό Του από όλες τις θεικές ιδιότητές Του και ήρθε εδώ στη Γη σαν απλός άνθρωπος (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεων μας «ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ» - βλέπε, Κεφάλαιο 6^ο, διδασκαλίες 2^η και 3^η).

(β) Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δέχονται ότι ο Ιησούς προϋπήρχε, όχι ως «ο ΘΕΟΣ ΥΙΟΣ», που διακηρύττουν οι κενωτικοί-τριαδικοί, ούτε ως «ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ», που διακηρύττουν οι μη τριαδικοί (μονοθεϊστές), αλλά ότι ήταν ένα ΚΤΙΣΜΑ του Θεού, στηριζόμενοι στα εδάφια «πρωτότοκος πάσης κτίσεως» (Κολοσσαείς Α/1:15) και «η αρχή της κτίσεως του Θεού» (Αποκάλυψη Γ/3:14) και κλείνουν προς την άποψη πιθανόν να ήταν ο άγγελος Μιχαήλ, ένα κτίσμα του Θεού, ένας κατώτερος θεός. Αυτή την άποψη την υποστηρίζουν στο επίσημο περιοδικό τους «ΞΥΠΝΑ» (22.09.1983, σελ. 24).

Κατά συνέπεια, η δογματική τοποθέτηση των Μαρτύρων του Ιεχωβά "θεωρείται" από μερίδα Βιβλικών σχολιαστών ότι βρίσκεται σε παράλληλη πορεία με τους «κενωτικούς - τριαδικούς». Όπως δηλαδή οι κενωτικοί δέχονται την προϋπαρξη του Ιησού Χριστού ως «Θεού Υιού», το ίδιο και οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δέχονται την προϋπαρξη του Ιησού, όχι ως «Θεού Υιού», αλλά ως ενός αγγέλου, μάλλον του Μιχαήλ, κατά την άποψή τους.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α

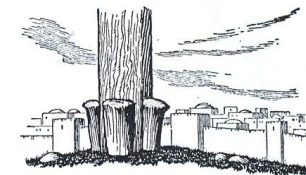
Τόσο στην επιστολή Φιλιππησίους Β/2:6-8, όσο και στα λοιπά εδάφια που αναφέρθηκαν μέσα από τον Λόγο του Θεού, γίνεται φανερό ότι ο Παύλος δεν αναφέρθηκε στην προαιώνια ύπαρξη του Ιησού, αλλά στην επίγεια διακονία Του, κυρίαρχο χαρακτηριστικό της οποίας ήταν η ταπεινοφροσύνη Του, γιατί, ενώ ήταν η ορατή φανέρωση του Θεού του αοράτου, ο οποίος κατοικούσε «χωρίς μέτρο» μέσα Του, ενώ ήταν ντυμένος με τις δυνάμεις και τη δόξα του Πατέρα («ίσα με τον Θεόν»), άδειασε και ταπείνωσε τον εαυτό Του μέχρι θανάτου. Εάν δώσουμε αυτή την ερμηνεία, δεν δημιουργούνται απορίες και αντιφάσεις και ο Λόγος του Θεού έρχεται σε μια

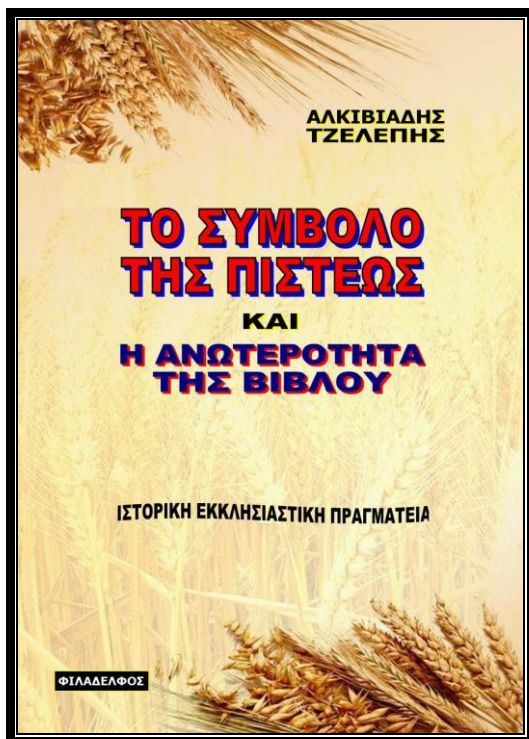
θαυμαστή αρμονία.

❖ Φθάνοντας στο τέλος του θέματος αυτού, θα ήθελα να κλείσω με την περικοπή από την Φιλιππησίους Β/2:5-8, όχι σε κατά γράμμα μετάφραση, αλλά σε απλή και κατανοητή περιγραφή. Εάν ζούσε στις ημέρες μας ο Παύλος, θα μας έλεγε στην απλή γλώσσα:

«Αδελφοί, σας προτρέπω να έχετε το ίδιο ταπεινό φρόνημα το οποίο ήταν και στον Κύριό μας Ιησού Χριστό, όταν ήταν εδώ στη Γη, ο οποίος, ενώ ήταν ντυμένος με τη δόξα του Θεού και στο πρόσωπό Του βλέπαμε την εικόνα του παντοδύναμου και αιώνιου Θεού, δεν χρησιμοποίησε τις θείες δυνάμεις Του για τη δική Του προβολή και δόξα, ενώ μπορούσε να το κάνει, γιατί ήταν ίσα με τον Θεό, καθόσον μέσα Του κατοικούσε όλο το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα σωματικά, αλλά έκανε το αντίθετο, άδειασε τελείως τον εαυτό Του όταν έλαβε δούλου μορφή και έγινε όμοιος με τους ανθρώπους, όταν έγινε ένα με τους απλούς καθημερινούς ανθρώπους και αφού βρέθηκε κατά το σχήμα ως άνθρωπος, ταπείνωσε τον εαυτόν Του ενώπιον του Πατέρα Θεού και υπάκουσε μέχρι το θάνατο, ένα θάνατο επάνω στο σταυρό της τροπής.

Ο άγιος και δίκαιος Θεός, ο Κύριος του ουρανού και της γης, βλέποντας την πλήρη υποταγή του Υιού Του, τον υπερύψωσε και του χάρισε το όνομα, που είναι πάνω από κάθε άλλο όνομα, του χάρισε το όνομα ΙΗΣΟΥΣ, που σημαίνει Ο ΓΙΑΧΒΕ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΩΤΗΡΑΣ, για να γονατίσουν στο όνομα αυτό όλες οι δυνάμεις, επουράνιες (αγγελικές), επίγειες (ανθρώπινες) και καταχθόνιες (σατανικές) και να ομολογήσουν ότι ο αναστημένος και ένδοξος Ιησούς Χριστός είναι ο Κύριος των κυρίων, ο Βασιλιάς των βασιλιάδων, είναι το Α και το Ω, ο Πρώτος και ο Έσχατος, η Αρχή και το Τέλος, είναι ο Ων και ο Ην και ο ερχόμενος, είναι ο Παντοκράτωρ, ο ισχυρός Θεός, ο Σύμβουλος, ο Θαυμαστός, είναι ο αιώνιος Πατέρας, είναι Πατέρας μέσα στον Υιό, είναι ο Κύριος ντυμένος τη δόξα του Θεού Πατέρα, αμήν».

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 43 - 2

Α' έκδοση: 01/2017 - Β' έκδοση: 03/2023 Σελίδες 584

❖ Πρόκειται για ένα βιβλίο που αποτελεί σημαντικό σταθμό στην **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ**, καθόσον γίνεται μια αντικειμενική ιστορική καταγραφή των γεγονότων και των συνθηκών που συνετέλεσαν στην καθιέρωση του «**Συμβόλου της Πίστεως**». Περιγράφεται με λεπτομέρειες όλο το παρασκήνιο που προηγήθηκε της Συνόδου της Νίκαιας (325 μ.Χ), πριν υπογραφεί το Σύμβολο της Πίστεως, καθώς και τις πιέσεις που άσκησε ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Κωνσταντίνος, που προήδρευε της Συνόδου με τον τίτλο του **Pontifex Maximus**, δηλαδή του Μεγάλου Αρχιερέα.

❖ Παράλληλα γίνεται και μια πανοραμική παρουσίαση των αρχαίων ειδωλολατρικών δοξασιών, που με την πάροδο των αιώνων υιοθετήθηκαν από το χριστιανισμό και πως έγινε αυτό, για να είναι τεκμηριωμένη από κάθε άποψη η παρουσίαση του όλου θέματος. Ο δόκιμος όρος που θα μπορούσε να αποδοθεί στο παρόν βιβλίο είναι ότι αποτελεί μια «**ιστορική εκκλησιαστική πραγματεία**», που με τεκμηριωμένα στοιχεία δείχνει την ανωτερότητα της **θεόπνευστης** Βίβλου απέναντι σ' ένα **ανθρώπινο** θρησκευτικό σύγγραμμα, όπως είναι το «Σύμβολο της Πίστεως».

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο βεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλανθρώπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρόδλης - 2η έκδοση)